V Búrkach - Belasí

1. Ako loď bez prístavu, ako obraz čo nemá rám
   mlčky do seba hľadím a vidím v ňom, že som sám
   jazvy na duši z búrok, modriny zo sklamaní
   sú sestrami mojich túžob, výkrikmi ťažkých dní.

2. Ja znovu si prístav hľadám, ten prístav má svoju tvár
   a v nádeji vyzerám maják, čo pretne tmu všetkých chmár
   ten maják čo pevne stojí a pevne tu vždy stál,
   keď víchor ma odvial preč, či sám som sa zatúlal.

Ref.: No a tak buď mi prístavom verným
a cestu moju naspäť stráž.
A ja ti budem vždy druhom verným,
aj keď vrásky už zo mňa máš.
No a tak daj mi ešte nádej
nech nesfúkne ma víchor viac
a neutopí ma beznádej a nerozbije všetko čas.

3. Vstával som a občas padal do búrok bol odetý,
   majáku svetlo som zbadal to bola si práve ty.
   Ty dávaš mi veľkú silu a nádej do ďalších dní
   a ja dúfam len, že raz spolu v našom objatí zakotvím.

solo:

4. Dnes má loď už nový prístav, aj obraz má nový rám,
   keď v náručí s tebou stojím a na všetko si spomínam.
   Mám v srdci kľud a pokoj, keď v dlani tvoju ruku mám
   a s tebou sa v živote búrok žiadnych už neľakám.

Ref.: Si prístavom mojim verným
a ďalej moje cesty stráž.
A ja ti budem vždy druhom verným,
nech úsmev na tvári máš.
Ty vrátila si mi nádej,
keď chcel ma víchor strhnúť zas
a neutopila beznádej a nerozbil všetko čas.